

רשומות

קובץ התקנות

11 בספטמבר 1969

2449

כ"ח באלול תשכ"ט

עמוד

2196	תקנות שירות בצבא-הגנה לישראל (גמלאות) (סדרי דין בערעור על החלטת הממונה), תשכ"ט—1969
2197	תקנות הרשויות המקומיות (בחירות) (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969
2199	תקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנסגעי עבודה) (תיקון), תשכ"ט—1969
2199	תקנות לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא משקאות משכרים) (תיקון), תשכ"ט—1969
2200	צו בית הדין לעבודה (מספר השופטים בבתי הדין האזוריים), תשכ"ט—1969
2200	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון גרביים) (תיקון), תשכ"ט—1969
2202	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חוטי תפירה מכותנה) (תיקון), תשכ"ט—1969
2203	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (כמויות סטנדרטיות של מוצרים מסויימים) (תיקון), תשכ"ט—1969
2203	כללי המועצה לענף הלול (הסדרת ייצור ושיווק), תשכ"ט—1969
2207	הוראות בנק ישראל (נכסים גוילים) (תיקון מס' 3), תשכ"ט—1969
2208	צו הקנייה מס' 724

מדור לשלטון מקומי

2208	צו המועצות המקומיות (א) (קרית-אחא — ביטול), תשכ"ט—1969
2209	אכרזה על עיריית קרית-אחא, תשכ"ט—1969
2210	חוק עזר לבתי-ים (פתיחת בתרי-עסק וסגירתם) (תיקון), תשכ"ט—1969
2210	חוק עזר לראשון לציון (הסדרת מקומות רחצה) (תיקון), תשכ"ט—1969
2211	חוק עזר לגילגוליה (אגרת תעודת אישור), תשכ"ט—1969
2212	חוק עזר לגן יבנה (ביוב), תשכ"ט—1969
2213	חוק עזר למעלות-תרשיחא (היטל סעד ונופש), תשכ"ט—1969
2216	חוק עזר למנשה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ט—1969

חוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות), תשי"ד-1954

תקנות בדבר סדרי דין בערעור על החלטת הממונה על תשלום הגימלאות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 36 (ז) ו-56 לחוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גימלאות), תשי"ד-1954, אני מתקין תקנות אלה:

1. לענין תקנות אלה —
"הממונה" — מי שמונה לפי סעיף 6 לחוק להיות ממונה על תשלום הגימלאות;
"הועדה" — ועדת ערעור שמונתה לפי סעיף 7 לחוק.
2. כתב הערעור על החלטת המשיב יחתם ביד המערער או באיכותו ויפורטו בו —
(1) מספרו הצבאי, דרגתו בזמן שחרור מהשירות, שם המערער, מענו למסירת מסמכים;
(2) התאריך שבו הגיעה למערער החלטת הממונה;
(3) נימוקי הערעור;
(4) הסעד המבוקש.
3. לכתב הערעור יצורפו חמישה העתקים מהחלטת הממונה.
4. כתב הערעור יימסר לוועדה, או ישלח אליה בדואר רשום, לפי מענה שפורסם ברשומות.
5. (א) הממונה יגיש לוועדה, תוך שלושים יום מהיום שבו נמסר לו העתק מכתב הערעור, תשובה בארבעה עתקים.
(ב) כתב התשובה יחתם ביד הממונה או באיכותו.
(ג) הממונה ישלח למערער בדואר רשום העתק מכתב התשובה.
6. כתב ערעור שלא נתקיימה בו הוראה מהוראות תקנות 2 ו-3 לא יתקבל על ידי הועדה, אולם משהוגש, לא תפסול אותו הועדה בשל אי-קיום הוראה כאמור אלא תחזיר אותו למערער לשם תיקונו כראות.
7. יושב ראש הועדה יודיע בכתב לבעלי הדין על מועד הדיון בערעור לפחות חמישה עשר יום מראש.
8. נמסרה על הדיון הודעה בהתאם לתקנה 7 ואחד מבעלי הדין לא התייצב במועד הקבוע לדיון בערעור, רשאית הועדה לדחות את הדיון למועד אחר או לדון בערעור ולהחליט בו שלא בפני בעל הדין שלא התייצב.

ס"ח תשי"ד, עמ' 179; תשי"ח, עמ' 43; תשכ"ח, עמ' 86.

9. יושב ראש הוועדה ירשום פרוטוקול ובו יכלול תמצית טענות בעלי הדין. תמצית העדויות שהושמעו, וההחלטות שנתקבלו.
10. סדר הטיעון והבאת הראיות ייקבע על ידי הוועדה.
11. הוועדה רשאית להורות לבעלי הדין לסכם טענותיהם בכתב, בין בנוסף על הסיכום שבעל פה ובין במקומו.
12. בכל שלב משלבי הדיון אם דרוש הדבר לעשיית צדק רשאית הוועדה להתיר למערער או לממונה לשנות או לתקן את כתב הערעור או את כתב התשובה.
13. נמנע מחבר ועדה, מכל סיבה שהיא, להשתתף בדיון בערעור עד סיומו, רשאי חבר אחר שמונה כחבר אותה ועדה להמשיך בדיון מן השלב שבו הפסיק קודמו ורשאית הוועדה לנהוג בעדות שגרשמה כאילו הושמעה בנוכחות החבר האחר.
14. בתום הדיון בערעור רשאית הוועדה לדחות את מתן ההחלטה למועד אחר.
15. הוועדה תתן החלטה מנומקת בכתב והיא תהיה חתומה בידי כל חברי הוועדה.
16. הוגש ערעור לוועדת הערעור על החלטת הרמטכ"ל או על החלטת מי שהוסמך על ידיה, ייקרא כל האמור בתקנות אלה לגבי הממונה כאילו המדובר ברמטכ"ל או במי שהוסמך על ידיו.
17. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירות בצבא-הגנה לישראל (גימלאות) (סדרי דין בערעור על החלטת הממונה), תשכ"ט-1969".

י"ח באלול תשכ"ט (31 באוגוסט 1969)
 (תמ 730402)
 י ע ק ב ש' ש פ י ר א
 שר המשפטים

חוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה—1965

תקנות בדבר סדרי בחירות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 100 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה—1965,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. לאחר תקנה 11 לתקנות הרשויות המקומיות (סדרי בחירות), תשכ"ה—1965² יבוא:
- "עריכו: A11. א) פקיד הבחירות יתן קבלה על קבלת ערבוך לפי סעיף 38 לחוק,

¹ ס"ח 465, תשכ"ה, עמ' 248; ס"ח 482, תשכ"ו, עמ' 71; ס"ח 549, תשכ"ט, עמ' 36; ס"ח 555, תשכ"ט, עמ' 97; ס"ח 567, תשכ"ט, עמ' 197.

² ק"ת 1770, תשכ"ה, עמ' 2698; ק"ת 1779, תשכ"ו, עמ' 16; ק"ת 1788, תשכ"ו, עמ' 140; ק"ת 1790, תשכ"ו, עמ' 195; ק"ת 2347, תשכ"ט, עמ' 881.

(ב) ניתן הערבון בשיק בנקאי, השיק יהא משורטט ועשוי לפקודת פקיד הבחירות באותה רשות מקומית.

(ג) פקיד הבחירות יפקיד את הערבון בין במומן ובין בשיק בנקאי, בחשבון הבנק שהורה השר או מי שהסמיך לכך (להלן בתקנות 11א עד 11ד — השר) ויודיע על ההפקדה בכתב לשר בצירוף עותק מטופס ההפקדה בבנק; בהודעה יצויינו הפרטים הבאים:

- (1) שם הרשימה שנתנה את הערבון;
- (2) שם באיכח הרשימה וממלא מקומו;
- (3) סכום הערבון;
- (4) תאריך ההפקדה.

11ב. (א) לא אושרה רשימת מועמדים כאמור בסעיף 42א לחוק יודיע על כך פקיד הבחירות לשר והוא ישלח לפקיד הבחירות —

- (1) חמישית מסכום הערבון בשיק על שם הרשות המקומית;
- (2) יתרת סכום הערבון בשיק על שם באיכוח הרשימה או ממלא מקומו.

(ב) פקיד הבחירות ימסור אישית את השיקים.

11ג. בתום 14 יום לאחר פרסום תוצאות הבחירות, יודיע פקיד הבחירות לשר אם הוגש ערעור בחירות הנוגע לרשימת מועמדים שנתנה ערבון לפי סעיף 38א לחוק.

11ד. (א) לא הוגש ערעור בחירות כאמור, ישלח השר לפקיד הבחירות שיק על סכום הערבון על-מנת שימסרו אישית —

- (1) לבאיכוח הרשימה או ממלא מקומו — אם הרשימה קיבלה מנדט אחד לפחות;
- (2) לרשות המקומית — אם הרשימה לא קיבלה מנדט אחד לפחות.

(ב) הוגש ערעור בחירות, יפעל השר כאמור בתקנת משנה (א), תוך 10 ימים מיום מתן פסק דין בערעור הבחירות, או לאחר קיום בחירות חדשות, הכל לפי המאוחר יותר.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הרשויות המקומיות (בחירות) (תיקון מס' 2), תשכ"ט—1969“.

חיים משה שפירא
שר הפנים

כ"ב באלול תשכ"ט (5 בספטמבר 1969)
(תמ 765215)

חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968

תקנות בדבר קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 242 ו-61 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח—1968, ולאחר התייעצות עם שר הבריאות, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 36 לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז—1956, במקום „שהוסמך על פי סעיף 19(א)(3) לחוק” יבוא „שהוסמך על פי סעיף 45(א)(3) לחוק או על ידי שירות רפואי כאמור בסעיף 45(א)(1) לחוק”.
2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה) (תיקון), תשכ"ט—1969”.

יוסף אלמוגי
שר העבודה

י"ז באלול תשכ"ט (31 באוגוסט 1969)
(חמ 750301)

¹ ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.
² ק"ח תשט"ז, עמ' 864; תשכ"ח, עמ' 2258.

חוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד—1954

תקנות בדבר יצוא משקאות משכרים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד—1954, ובהתייעצות בוועדה המייעצת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא משקאות משכרים), תש"ך—1960, במקום תקנה 29 יבוא:
„אגרות, 29. בעד בדיקת משקה ליצוא, למעט בירה, ישולמו במשרדי אגף המכס והבלו אגרות אלה:
1. לכל ליטר משקה מיוצא בחבית — אגורה אחת;
2. לכל שני מיכלים של משקה מיוצא במיכלים שקיבולו של כל אחד מהם הוא פחות מליטר — שלוש אגורות.”
2. תחילתן של תקנות אלה היא מיום י"ג בניסן תשכ"ט (1 באפריל 1969).
3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו (יצוא משקאות משכרים) (תיקון), תשכ"ט—1969”.

זאב שרף
שר המסחר והתעשייה

י"ב באלול תשכ"ט (26 באוגוסט 1969)
(חמ 73717)

¹ ס"ח תש"ד, עמ' 137; י"פ 511, חשי"ז, עמ' 273.
² ק"ח תש"ד, עמ' 574.

קובץ התקנות 2449, כ"ח באלול תשכ"ט, 11.9.1969.

חוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט – 1969

צו בדבר קביעת מספר השופטים שיכהנו בבתי הדין האזוריים לעבודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 23 לחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט—1969, לאחר התייעצות עם שר העבודה ובתוקף הסמכויות הנתונות לי על פי כל דין, אני מצווה לאמור:

1. בבתי הדין האזוריים לעבודה יכהנו שופטים במספר כפי שיצויין ליד כל בית דין כלהלן:

1	בית דין אזורי לעבודה ירושלים
2	בית דין אזורי לעבודה תל-אביב
1	בית דין אזורי לעבודה חיפה ובית דין אזורי לעבודה נצרת
1	בית דין אזורי לעבודה בבאר-שבע

2. תחילתו של צו זה ביום י"ח באלול תשכ"ט (1 בספטמבר 1969).

3. לצו זה ייקרא "צו בית הדין לעבודה (מספר השופטים בבתי הדין האזוריים), תשכ"ט—1969".

י"ז באלול תשכ"ט (31 באוגוסט 1969)
שר המשפטים

¹ ס"ח 553, תשכ"ט, עמ' 70.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח – 1957

צו בדבר סימון גרביים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 6 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון גרביים), תשכ"ג—1963,² במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) (א) גודל הגרביים לפי מספרים, ובלבד שבגרביים סרוגים מחוטים גמישים שיוצרו מסיבים סינתטיים, למעט גרבי ניילון לגשים שאינם גרבי סטרץ', ואינם בעלי דגם, מותר לסמן את גדלם, במקום על ידי מספרים כאמור, במלים "קטן", "בינוני" או "גדול".

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

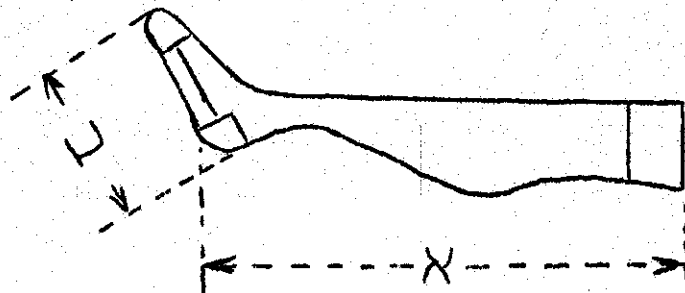
² ק"ת 1473, תשכ"ג, עמ' 1821; ק"ת 1700, תשכ"ה, עמ' 1580; ק"ת 2200, תשכ"ה, עמ' 1087.

קובץ התקנות 2449, כ"ח באלול תשכ"ט, 11.9.1969

(ב) בגרבי ניילון לנשים, שאינם גרבי סטרץ' ואינם בעלי דגם — באחד המספרים שבטור א' בטבלה שלהלן, בהתאם למידת אורך הגרב הנקובה בטור ב' או בטור ג' באותה שורה ובהתאם לאורך הסוליה הנקובה בטור ד' באותה שורה, ובלבד שגרביים שמידת האורך שלהם היא הנקובה בטור ב' באותה שורה, יסומנו גם במלה „בינוני“ אחרי המספר לפי טור א' :

אורך הסוליה בסנטימטרים	אורך הגרב בסנטימטרים		הגודל טור א'
	ארוך	בינוני	
טור ד'	טור ג'	טור ב'	
22.5 ± 0.5	מעל 79 עד 84	77 עד 79	8½
23.5 ± 0.5	מעל 81 עד 86	79 עד 81	9
24.5 ± 0.5	מעל 83 עד 88	81 עד 83	9½
25.5 ± 0.5	מעל 85 עד 90	83 עד 85	10
26.5 ± 0.5	מעל 87 עד 92	85 עד 87	10½
27.5 ± 0.5	מעל 89 עד 94	87 עד 89	11

(ג) לענין פסקה זו, אורך הגרב — המידה המודגמת בסימון א' בציור שלהלן, ואורך הסוליה — המידה המודגמת בסימון ב', כשהגרב מוצע ללא קמטים על שולחן מישורי :

תחילה

2. תחילתו של סעיף 1 היא —

- (1) לגבי ייצור — בתום שלושים יום מיום פרסומו של צו זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) ;
- (2) לגבי החזקה ומכירה על ידי היצרן — כתום תשעים יום מיום הפרסום ;
- (3) לגבי סוחר המוכר בסיטונות — כתום מאה ושמונים יום מיום הפרסום ;
- (4) לגבי סוחר המוכר בקמעונות — כתום מאתיים ושבעים יום מיום הפרסום.

3. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון גרביים) (תיקון), תשכ״ט — 1969“.

ז א ב ש ר ף
שר המסחר והתעשייה

ה' באלול תשכ״ט (19 באוגוסט 1969)
(חמ 740133)

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח – 1957

צו בדבר חוטי תפירה מכותנה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח – 1957, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חוטי תפירה מכותנה), תשכ"ט – 1968² –

(1) במקום הגדרת "דרגה" יבוא:

"דרגה" – כמשמעות המונח fastness rating בהמלצה של ארגון התקינה הבינלאומי:

ISO Recommendation R105: Tests for Colour Fastness of Textiles.
(1st series) – 1st edition, May 1959.

(להלן – המלצת איס"ו 1959 – R 105);

(2) במקום הגדרת "צבע יציב" יבוא:

"צבע יציב" – צבע אשר נתקיימו בו שלושה אלה:

(1) עמידותו בכביסה היא בדרגה 4 או 5 בבדיקה מס' 3 שבפרק 10 של המלצת ארגון התקינה הבינלאומי:

ISO Recommendation R105/IV: Tests for Colour Fastness
: Textiles (Fourth Series), 1st edition, June 1968

(2) עמידותו באור היא בדרגה 6, 7 או 8 בבדיקה שבפרק 11 של המלצת איס"ו 1959 – R 105, ובלבד שאת הבדיקה מותר לערוך גם באור מלאכותי, כמפורט בתקן SNV 95809 משנת 1961 של איגוד התקנים השווייצרי;

(3) עמידותו בפני נתרן תת-כלורי היא בדרגה 4 או 5 בבדיקה לפי פרק 6 של המלצת איס"ו 1959 – R 105.

2. תחילתו של צו זה –

(1) לגבי ייצור – כתום שלוש יום מיום פרסומו ברשומות (להלן – יום הפרסום);

(2) לגבי תחזקה והעברה על ידי יצרן – בתום תשעים יום מיום הפרסום;

(3) לגבי סוחר המוכר בסיטונות – כתום מאה וחמישים יום מיום הפרסום;

(4) לגבי סוחר המוכר בקמעונות – כתום מאתיים ועשרה יום מיום הפרסום.

3. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חוטי תפירה מכותנה) (תיקון)", תשכ"ט – 1969.

ז א ב ש ר ף
שר המסחר והתעשייה

י"ב כאלול תשכ"ט (26 באוגוסט 1969)
(תמ 741173)

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ת תשכ"ח, עמ' 2168.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח – 1957

צו בדבר כמויות סטנדרטיות של מוצרים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח –
1957, אני מצווה לאמור:

- תיקון התוספת הראשונה
1. בתוספת הראשונה לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (כמויות סטנדרטיות של מוצרים מסויימים), תשכ"ד–1964¹ (להלן – הצו העיקרי), במקום פרט 16 יבוא:
"16. אבקת כביסה סינתטית 18, 140, 213, 220, 350, 440, 480, 500, 567, 720, 1,000, 1,200 או 1363 ג'".
- תיקון התוספת השנייה
2. בתוספת השנייה לצו העיקרי, במקום פרט 4 יבוא:
"4. סבון תמרוקים 15, 30, 100, 140, 150, 170 או 180".
- השם
3. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (כמויות סטנדרטיות של מוצרים מסויימים) (תיקון), תשכ"ט–1969".

י"ב באלול תשכ"ט (26 באוגוסט 1969)
(חמ 741141)
ז א ב ש ר ף
שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ח 1579, תשכ"ד, עמ' 1249.

חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), תשכ"ד – 1963

כללים בדבר הסדרת ייצור ושיווק של תוצרת הלול

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 3, 31, 37, 50 ו-70 לחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), תשכ"ד–1963, קובעת המועצה לענף הלול כללים אלה:

- הגדרות
1. בכללים אלה –
- "אפרוחים בני יומם" – אפרוחים משעת בקיעתם מהביצה ועד גיל שבעה ימים;
 - "ביצי מאכל" – ביצי תרנגולות בקליפה שאינן ביצי דגירה;
 - "גזעים קלים", לענין אפרוחים, תרנגולים וביצים – גזע לגהורן או כל הצלבה שבין גזע לגהורן וגזע אחר וביצי דגירה שהוטלו על ידי תרנגולות מגזע לגהורן וגזע אחר;
 - "גזעים כבדים", לענין אפרוחים, תרנגולים וביצים – שאינם גזעים קלים;
 - "המועצה" – המועצה לענף הלול שהוקמה על פי סעיף 2 לחוק;
 - "טונה" ו"ק"ג" – משקל חי במשמע;
 - "מטילות" – תרנגולות שגילן מעל חמישה חדשים;
 - "פטמים" – תרנגולים בגיל שאינו עולה על חמישה חדשים.

¹ ס"ח 409, תשכ"ד, עמ' 12.

2. (א) גודל משק הלול בהיקף ארצי בשנת הכספים 1969/70 (להלן — המכסה הארצית) יהיה כלהלן:

- (1) גידול מטילות לייצור 871.85 מיליון ביצי מאכל לשיווק, 95 מיליון ביצי מאכל לתצרוכת העצמית של המגדלים ו-8.710 טונות מטילות לשיווק;
- (2) גידול מטילות לייצור 92.5 מיליון ביצי דגירה מגזעים כבדים לשיווק, 4.5 מיליון ביצי דגירה כבדים לחידוש להקות רבייה של גזעים כבדים ו-3.880 טונות מטילות לשיווק;
- (3) גידול מטילות לייצור 24 מיליון ביצי דגירה מגזעים קלים לשיווק, כמיליון וחצי ביצי דגירה מגזעים קלים לחידוש להקות רבייה של גזעים קלים ו-382 טונות מטילות לשיווק;
- (4) גידול עד 65.500 טונות פטמים לשיווק;
- (5) גידול תרנגולי הודו לייצור 12.750 טונות תרנגולי הודו לשיווק וכ-3.5 מיליון ביצי דגירה של תרנגולי הודו;
- (6) גידול כ-400 טונות ברווזים לשיווק.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1) רשאית המועצה, באישור שר החקלאות, להגדיל את המכסה הארצית של מטילות עד כדי ייצור של 50 מיליון ביצי מאכל נוספות לשיווק ולהגדיל בהתאם לכך את מכסת המטילות לשיווק.

3. העקרונות לקביעת מכסות ייצור אישיות לשיווק ומכסות אישיות לתצרוכת עצמית לכל מגדל לשנת הכספים 1969/70 במסגרת המכסה הארצית יהיו כאמור בסעיפים 14 עד 17.

4. ועדת מכסות בקבעה מכסות אישיות תתחשב בהנחיות שר החקלאות בדבר התכנון החקלאי ובהמלצת המרכז המשותף לתכנון חקלאי והתיישבותי במשרד החקלאות (להלן — המרכז המשותף).

5. תיקבע מיכסה אישית נפרדת לייצור ולשיווק של כל מין של תוצרת הלול.

6. למגדל שנקבעה לו מכסה אישית לייצור ביצי מאכל לשיווק תיקבע מיכסה נפרדת של מטילות לייצור ביצי מאכל לצריכת עצמו ובני-משפחתו בלבד, וביצי מאכל כאלה לא יהיו חלק ממכסתו האישית של המגדל לשיווק.

7. לכל מגדל תיקבע מכסה אישית לייצור ביצי מאכל כגודל מכסתו האישית לייצור ביצי מאכל לשנת הכספים 1968/69 כפי שהיא רשומה בספרי המועצה, אך למגדל שבתקופה מיום 1.4.1966 עד יום 31.3.1969 לא שיווק כל ביצי מאכל באמצעות קבלן מורשה לא תיקבע כל מכסה.

8. לכל מגדל תיקבע מיכסה אישית לייצור פטמים לשיווק כגודל מכסתו האישית לייצור פטמים לשיווק לשנת הכספים 1968/69 כפי שהיא רשומה בספרי המועצה.

9. לכל מגדל תיקבע מכסה אישית לייצור ביצי דגירה מגזעים כבדים לשיווק כגודל מכסתו האישית לשנת הכספים 1967/68 כפי שהיא רשומה בספרי המועצה.

10. לכל מגדל תיקבע מכסה אישית לייצור ביצי דגירה מגזעים קלים לשיווק כגודל מכסתו האישית לשנת הכספים 1968/69, כפי שהיא רשומה בספרי המועצה.

מכסה אישית לתרנגולי הודו וברווזים

11. לכל מגדל תיקבע מכסה אישית לייצור תרנגולי-הודו וברווזים לשיווק כגודל מכסתו האישית לייצור תרנגולי-הודו או ברווזים. לפי הענין, לשנת הכספים 1968/69, כפי שהיא רשומה בספרי המועצה.

תוספות חד-פעמיות

12. תוספות חד-פעמיות למכסות האישיות שנקבעו על-ידי ועדת מכסות לא יובאו בחשבון בקביעת המכסה האישית לשנת הכספים 1969/70 לצורך הוראות סעיפים 7 עד 11.

מספר מטילות ואפרוחים כמכסה אישית

13. המועצה תקבע מכסה של מטילות ואפרוחים בני-יומם לכל מגדל לייצור מכסתו האישית על פי מפתח כדלקמן:

(1) לכל 100 ביצי מאכל לייצור ולשיווק שבמכסתו האישית ייקבעו ק"ג אחד של מטילות לשיווק ו-0.55 אפרוחות בנות-יומן, לחידוש להקות הטלה של ביצי מאכל לשיווק, שהן 0.44 מטילות;

(2) לכל 100 ביצי מאכל לתצרוכת עצמית שבמכסתו האישית ייקבעו 0.55 אפרוחות בנות-יומן לחידוש להקות הטלה של ביצי מאכל לתצרוכת עצמית, שהן 0.44 מטילות;

(3) לכל 100 ביצי דגירה מגזעים קלים לשיווק שבמכסתו האישית ייקבעו 1.5 ק"ג מטילות רביה מגזעים קלים לשיווק ו-1.5 אפרוחות בנות-יומן לחידוש להקות רביה מגזעים קלים לשיווק;

(4) לכל 100 ביצי דגירה מגזעים כבדים לשיווק שבמכסתו האישית ייקבעו 4 ק"ג מטילות רביה מגזעים כבדים לשיווק ו-3 אפרוחים בני-יומם מגזעים כבדים לחידוש להקות רביה מגזעים כבדים לשיווק;

(5) לכל ק"ג של פטמים לשיווק שבמכסתו האישית ייקבעו 0.641 אפרוחים בני-יומם לפיטום;

(6) לכל 7 ק"ג תרנגולי הודו לשיווק שבמכסתו האישית ייקבע אפרוח בני-יומו של תרנגולי-הודו.

הגדלת מכסות אישיות

14. ועדת מכסות רשאית להגדיל מכסה אישית של מגדל, על פי בקשתו, במסגרת המכסה הארצית, אם הוכחו, להנחת דעתה, נסיבות מיוחדות המצדיקות את ההגדלה המבוקשת.

תוספת למכסות אישיות

15. (א) ועדת מכסות רשאית לקבוע תוספות למכסות האישיות במסגרת מכסות הייצור או השיווק האישיות שאינן מנוצלות, בהיקף שתקבע המועצה מדי פעם בפעם, בהתחשב גם בהמלצות המרכז המשותף.

(ב) ועדת מכסות רשאית לקבוע כי לתוספות כאמור זכאים מגדלים מסוג מסויים, מגדלים בעלי היקף ייצור מסויים, מגדלים באזורים מסויים, או מגדלים שנתקיימו בהם תנאים מסויים.

(ג) המועצה רשאית לקבוע כי התוספות לפי סעיף זה מיועדות לשיווק במועדים מסויים ובאופן שתורה; מגדל לא ייצר או ישווק את התוספות האמורות במועדים אחרים ובאופן אחר מאשר נקבע כאמור.

מניח לקביעת מכסה אישית

16. (א) מגדל שלא נקבעה לו מכסה אישית לשנת הכספים 1969/70, רשאי לפנות עד יום י"א בתשרי תש"ל (23 בספטמבר 1969) לוועדת המכסות בבקשה לקביעת מכסתו.

(ב) ועדת המכסות לא תהיה חייבת לדון בבקשות שהוגשו לה לאחר התאריך האמור.

17. (א) רשאית ועדת המכסות לאשר למגדל, על פי בקשתו, שיגוי במכסתו האישיית על ידי החלפת מין אחד של תוצרת הלול במין אחר, במסגרת המכסה הארצית שנקבעה לאותו מין.

- (ב) החלפת מכסות לפי סעיף קטן (א) תיעשה לפי המשחת כדלהלן:
- (1) 13 ביצי מאכל לשיווק שווים לק"ג אחד של פטמים לשיווק או 0.750 ק"ג תרנגולי הודו לשיווק;
 - (2) 1.3 ביצי מאכל לשיווק שווים ל-0.8 ביצת רביה מגוע כבד לשיווק או לביצת רביה אחת מגוע קל לשיווק.

18. (א) מוטל בזה היטל על כל מגדל בשיעורים אלה:
- (1) 0.05 אגורה לכל ביצת מאכל המגיעה לשיווק;
 - (2) 2 אגורות לכל ק"ג של פטמים וברוזים המגיע לשיווק;
 - (3) אגורה אחת לכל ק"ג של מטילות המגיע לשיווק;
 - (4) אגורה לכל ביצת דגירה מגזעים קלים שהוכנסה למדגרה או שיוצאה לחוץ-לארץ כביצת דגירה או ששווקה בדרך אחרת;
 - (5) 1.48 אגורה לכל ביצת דגירה שאינה מגזעים קלים שהוכנסה למדגרה או שיוצאה לחוץ-לארץ כביצת דגירה או ששווקה בדרך אחרת, למעט ביצי דגירה של ברווזים ותרנגולי הודו;
 - (6) 3 אגורות לכל ביצת דגירה של תרנגולי הודו שהוכנסה למדגרה או שיוצאה לחוץ-לארץ כביצת דגירה או ששווקה בדרך אחרת;
 - (7) עד 10 אגורות לכל ק"ג של תרנגולי הודו שמגיע לשיווק כפי שהמועצה תחליט מדי פעם בפעם, בהחלטה שתפורסם ברשומות;
 - (8) 26 אגורות לכל ק"ג של כבד אווזים שיוצא לחוץ-לארץ;
 - (9) 10 אגורות לכל אפרוח ולכל אפרוחה של תרנגולי הודו;
 - (10) 1.6 אגורה לכל אפרוח ולכל אפרוחה לפיטום;
 - (11) 5 אגורות לכל אפרוחה להטלת ביצי מאכל;
 - (12) 6 אגורות לכל אפרוחה להטלת ביצי דגירה מגזעים קלים;
 - (13) 4 אגורות לכל אפרוח ולכל אפרוחה המיועדים לייצור ביצי דגירה מגזעים כבדים;
- (ב) "אפרוח" ו"אפרוחה" לענין סעיף זה, — אפרוח ואפרוחה חיים בני-יום הנמסרים למגדל במדגרה, לרכות הדגרה של מגדל לצרכי משק ביתו הוא.

19. (א) ההיטלים לפי סעיף 18(א) עד (8) ייגבו מאת המגדל החייב בהם על ידי הקבלן המורשה המקבל את תוצרת הלול של אותו מגדל לשיווק.
- (ב) ההיטלים לפי סעיף 18(א) עד (9) ייגבו מאת המגדל החייב בהם על ידי הקבלן המורשה שאליו צמוד אותו מגדל בשיווק בשר תרנגולי הודו.
- (ג) ההיטלים לפי סעיף 18(א) עד (10), (12) ו-(13) ייגבו מאת המגדל החייב בהם על ידי הקבלן המורשה שאליו צמוד אותו מגדל בשיווק בשר עוף.
- (ד) ההיטלים לפי סעיף 18(א) עד (11) ייגבו מאת המגדל החייב בהם על ידי הקבלן המורשה שאליו צמוד אותו מגדל בשיווק ביצי מאכל.

(ה) המועצה תודיע לקבלנים המורשים את סכום ההיטלים שעליהם לגבות מאת המגדלים, והקבלנים המורשים יעבירו את ההיטלים למועצה מדי חודש בחדשו, מבלי לפגוע בדרכי גביה אחרים.

(ו) המועצה רשאית לגבות מכל סכום המגיע ממנה לקבלן מורשה בעד תוצרת הלול את סכום ההיטלים אשר על הקבלן המורשה לגבות.

(ז) הקבלן המורשה רשאי לנכות מכל סכום המגיע ממנו למגדל בעד תוצרת הלול את ההיטל המוטל על המגדלים.

(ח) על אף האמור בסעיף זה רשאית המועצה גם לגבות כל היטל המוטל על פי סעיף 18 שלא באמצעות קבלן מורשה כאמור בסעיף זה.

20. קבלן מורשה ינהל רישום וימסור למועצה דין וחשבון נכון ומדויק בכל הנוגע להיטלים שעליו לגבות בהתאם לסעיף 19 כפי שהמועצה תורה מפעם לפעם.

21. אין בכללים אלה כדי לגרוע מכוחו של כל דין אחר.

22. הוראות כללים אלה יחולו על ייצור תוצרת הלול בשנת הכספים 1969/70.

23. לכללים אלה ייקרא „כללי המועצה לענף הלול (הסדרת ייצור ושיווק), תשכ"ט—1969“.

יעקב דורון

נתאשר.

יושב ראש המועצה לענף הלול

א' באב תשכ"ט (16 ביולי 1969)
(חמ 739990)

זאב שרף
שר המסחר והתעשייה

חיים גבתי
שר החקלאות

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

הוראות בדבר נכסים נוילים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 49 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954, ולאחר התייעצות עם הוועדה ובאישור הממשלה, אני מורה לאמור:

1. בסעיף 1א(א) להוראות בנק ישראל (נכסים נוילים), תשי"ה—1957,² לאחר פסקה (2) יבוא:

„(3) פקדון המופקד אצל מוסד בנקאי על-ידי הממשלה למטרה מיוחדת שאושרה לצורך זה על-ידי שר האוצר ונגיד בנק ישראל, למעט פקדון המופקד אצל מוסד בנקאי על-ידי הממשלה על-מנת להלוותו לפלוני.“

2. תחילתן של הוראות אלה היא ביום י' בטבת תשכ"ט (31 בדצמבר 1968).

3. להוראות אלה ייקרא „הוראות בנק ישראל (נכסים נוילים) (תיקון מספר 3), תשכ"ט—1969“.

דוד הורוביץ
נגיד בנק ישראל

י"ז באלול תשכ"ט (31 באוגוסט 1969)
(חמ 72215)

¹ ס"ח תשי"ד, עמ' 192.

² ק"ח תשי"ה, עמ' 492; ק"ח תשכ"ט, עמ' 426.

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 724

בתוקף סמכויותיו של שר האוצר לפי סעיף 9(1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939, שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 54 מיום 25 במרס 1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1183 מיום 2 אפריל 1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של הירש לייב ברנר (מס' סדורי 4).
2. תחילתו של צו זה היא ביום ז' באלול תשכ"ט (21 באוגוסט 1969).

ש' וינוגרד
הממונה על רכוש האויב

ז' באלול תשכ"ט (21 באוגוסט 1969)
(חמ 72010)

¹ ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 923, עמ' 79.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות

צו בדבר ביטול המועצה המקומית קרית-אתא

בתוקף סמכותי לפי סעיף 42 לפקודת המועצות המקומיות¹, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950², פרט (פד) — בטל.
2. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (א) (קרית-אתא, ביטול), תשכ"ט—1969".

ביטול פרט
(פד) בתוספת
הראשונה

חשם

חיים משה שפירא
שר הפנים

ה' באלול תשכ"ט (19 באוגוסט 1969)
(חמ 8011)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ח, עמ' 256.
² ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ת 1789, תשכ"ו, עמ' 159.

פקודת העיריות

אכרזה על היותם של תושבי אזור קרית-אתא לעיריה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3 ו-5 לפקודת העיריות, אני מכריז לאמור:

1. מיום פרסום אכרזה זו ברשומות יהיו תושבי אזור קרית-אתא, כפי שהוא מתואר בתוספת, עיריה שתיקרא „עירית קרית-אתא“.
2. עירית קרית-אתא תהא חליפתה של מועצה מקומית קרית-אתא לגבי כל ההליכים הפעולות והפרסומים שנעשו לפי חוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה—1965.²
3. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה על עירית קרית-אתא, תשכ"ט—1969“.

אכרזה
על עירית
קרית-אתא

העיריה תהא
חליפתה של
המועצה המקומית

השם

תוספת

(סעיף 1)

האזור שתושביו יהיו עירית קרית-אתא כולל גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל):

הגושים: 10254 עד 10257, 10497, 10498, 10500, 10501, 11006 עד 11052, 11152, 11541 עד 11544, 11594, 11595, 11599, 11600, 11606 עד 11609, 11613, 11614, 11620, 11621, 11626 עד 11628 בשלמותם; 10261 פרט לחלקה 1 (כביש חיפה—שפרעם); קטע של גוש 10232 הנמצא דרומית-מזרחית לכביש כפר-אתא—שפרעם והכולל את הכביש; הקטע הצפוני של גוש 11616 שגבולו הדרומי הוא קו ישר, מהנקודה הנמצאת על הגבול המזרחי של הגוש במרחק 200 מטר מהפינה הדרומית-מזרחית של הגוש בכיוון הגבול המערבי של הגוש לנקודה הנמצאת 80 מטר מהפינה הדרומית-מערבית של הגוש עד הצד המזרחי של הכביש ומשם דרומה לאורך גבולו המזרחי של הכביש עד גבול הגוש.

החלקות: 1 עד 13 בגוש 10258;

4 עד 71 וחלק מחלקה 3 שגבולה המזרחי הוא תעלת ניקוז בגוש 11120;

19 עד 23 בגוש 11611;

1 עד 25, 27, 28 בגוש 11612;

14 וחלק מחלקות 4 עד 6 בגוש 11617;

15, 16 בגוש 11619.

ה' באלול תשכ"ט (19 באוגוסט 1969)

(חמ 8071)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, גוטה חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
² ס"ח תשכ"ה, עמ' 248.

פקודת העיריות

חוק עזר לבתי-ים בדבר פתיחת בתי-עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות, מתקינה מועצת עיריית בתי-ים חוק עזר זה:

1. בסעיף 3 לחוק עזר לבתי-ים (פתיחת בתי-עסק וסגירתם), תשכ"ג—1963, במקום סעיף קטן (ג) יבוא:
"ג) ביום ג' בשבוע לא יפתח אדם בשעות שבין 14.00 ועד 06.00 למחרתו בית עסק מהמפורטים בסעיף קטן (א) פסקאות (3) ו-(4)."
2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לבתי-ים (פתיחת בתי-עסק וסגירתם) (תיקון), תשכ"ט—1969".

מנחם רוטשילד
ראש עיריית בתי-ים

נתאשר.
ט"ו באב תשכ"ט (30 ביולי 1969)
(חמ 81334)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
² ק"ת 1406, תשכ"ג, עמ' 858.

פקודת העיריות

חוק הסדרת מקומות רחצה, תשכ"ד—1964

חוק עזר לראשון-לציון בדבר הסדרת הרחצה בים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות, וסעיף 6 לחוק הסדרת מקומות רחצה, תשכ"ד—1964, מתקינה מועצת עיריית ראשון-לציון חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק העזר לראשון-לציון (הסדרת מקומות רחצה), תשכ"ז—1966, יבוא:

„תוספת

(סעיפים 23 ו-25)

לירות

12	1. אגרת רשיון שנתי להעמדת כסאות מרגוע למטרת השכרה —
לכל כסא
20	2. אגרת רשיון שנתי להעמדת שמשיה למטרת השכרה —
לכל שמשיה
50	3. אגרת רשיון שנתי להעמדת מחסה למטרת השכרה — לכל מחסה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
² ס"ח 434, תשכ"ד, עמ' 172.
³ ק"ת 1957, תשכ"ז, עמ' 390.

לירות

- 4. אגרת רשיון שנתי להעמדת אוהל למטרת השכרה — לכל אוהל 60
- 5. אגרת שימוש במקלחת 0.25"

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לראשון-לציון (הסדרת מקומות רחצה) (תיקון), תשכ"ט—1969".

נתאשר.
כ"ו באב תשכ"ט (10 באוגוסט 1969)
(חמ 897222)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לג'לג'וליה בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית ג'לג'וליה חוק עזר זה:

- 1. בחוק עזר זה —
"תעודה" — אישור בכתב בכל ענין שבסמכות המועצה;
"המועצה" — המועצה המקומית ג'לג'וליה.
- 2. ראש המועצה רשאי לתת, לאשר או לקיים תעודה או העתק תעודה.
- 3. (א) המבקש מראש המועצה תעודה ישלם למועצה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת.
(ב) המועצה רשאית להפחית את האגרה או לוותר עליה אם המבקש הוא עני, או מוסד לצרכי צדקה, הינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים.
- 4. חוק עזר לג'לג'וליה (אגרת תעודת אישור), תשי"ז—1957² — בטל.
- 5. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לג'לג'וליה (אגרת תעודת אישור), תשכ"ט—1969".

תוספת (סעיף 3)

שיעור האגרה
בלירות

- א. תעודה —
 - 1. בענין הנוגע לקרקעות, לבנינים או לירושות 10
 - 2. בכל ענין אחר 5
 - ב. העתק תעודה 5

נתאשר.
כ"ט באב תשכ"ט (13 באוגוסט 1969)
(חמ 81750)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת 729, תשי"ז, עמ' 1880.

פקודת המועצות המקומיות

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב-1962

חוק עזר לגן-יבנה בדבר ביוב

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב-1962² (להלן — החוק), מתקינה המועצה המקומית גן-יבנה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
"ביוב" — ביב ציבורי או ביב מאסף על כל מיתקניהם, למעט מכון טיהור;
"מ"ר של בניה" — מ"ר של בניה לפי הבנוי למעשה;
"המועצה" — המועצה המקומית גן-יבנה;
"ראש המועצה" — לרבות מי שהוסמך על ידו לעגין חוק עזר זה;
"היטל ביוב" — היטל המוטל לשם כיסוי הוצאות של התקנת ביוב או קנייתו כאמור בסעיף 17 לחוק;
"נכס" — בנין או קרקע בתחום המועצה, למעט רחוב.
גירום
2. בעלי כל נכס שנמסרה להם הודעה כדין על התקנתו או קנייתו של ביוב שישמש אותו נכס, חייבים בהיטל ביוב בשיעורים שנקבעו בתוספת לכל שלב כאמור בסעיף 16 לחוק.
כל ביוב
3. נוספה בניה לנכס אחרי מסירת הודעה כאמור בסעיף 2, חייב בעליו בהיטל ביוב לכל מ"ר של בניה שנתווספה בשיעורים שנקבעו בתוספת.
יח נוספת
4. (א) חיבור ביב פרטי לביוב לא ייעשה אלא על ידי ראש המועצה.
(ב) בעל נכס או מחזיקו הרוצה בחיבור ביב פרטי שבנכסו לביוב, יגיש למהנדס המועצה בקשה בכתב ותכנית החיבור ואם היה הביב בתחומה של רשות מקומית אחרת, יצרף את הסכמת אותה הרשות המקומית לכך.
בור ביוב
דמי לביוב
5. לא יפגע אדם, לא יזיק ולא יפגום ביוב השייך למועצה.
שור מניעה
ביוב
6. מסירת הודעה לפי חוק זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי-אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או נתפרסמה בשני עתונים לפחות הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
מירת הודעה
7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה המקומית או אחרי הרשעתו בדין.
שיום

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ס"ח 373, תשכ"ב, עמ' 96.

תוספת

(סעיפים 2, 3 ו-4)

שיעור ההיטל
בלירות

		היטל ביוב —
		(א) ביב צבורי —
0.25	לכל מ"ר של קרקע (כולל קרקע שעליה עומד בנין)	
3.25	לכל מ"ר של בניה בכל הקומות	
		(ב) ביב מאסף —
0.25	לכל מ"ר של קרקע (כולל קרקע שעליה עומד בנין)	
3.25	לכל מ"ר של בניה בכל הקומות	

ה ע ר ה : השטח המקסימלי של קרקע לצרכי חישוב ההיטל לכל יחידת דיור לפי פסקאות (א) ו-(ב) יהיה 600 מ"ר.

ש מ ו א ל א ו - ח י ו ן
ראש המועצה המקומית גניבונה

נתאשר.
כ"ט באב תשכ"ט (13 באוגוסט 1969)
(חמ 816212)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

חוק עזר למעלות-תרשיחא בדבר היטל סעד ונופש

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959², מחקינה המועצה המקומית מעלות-תרשיחא חוק עזר זה: —

הנדרות

1. בחוק עזר זה —
 "היטל" — היטל סעד ונופש;
 "מוסד" — מלון, בית אירוח, בית לינה וכיוצא באלה, בית הבראה, בית החלמה וכיוצא באלה, מסעדה, בית קפה, מזנון, קנטינה וכיוצא באלה, לרבות מועדון לילה, מועדון קלפים, אולם משחקים וכיוצא באלה, אך למעט מועדון שאינו מתנהל לשם השגת רווחים;
 "ראש המועצה" — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
 "המועצה" — המועצה המקומית מעלות-תרשיחא;
 "מפקח" — מי שמונה על ידי ראש המועצה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;

¹ דיני מדינת ישראל, גוסס חודש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ס"ח 291, תשי"ט, עמ' 215.

“שירות” —

- (1) אכסון וכן אוכל ושתייה לצריכה במקום נתינתם ;
(2) במוסד שגובים בו דמי כניסה לשם קבלת אוכל ושתייה כאמור — גם רשות הכניסה למוסד ;
(3) רשות השימוש בצידו או במיתקניו של המוסד שאינם ציוד או מיתקן של ספורט.

2. בעל המוסד יגבה ממקבלי שירותיו היטל בשיעורים הנקובים בתוספת הראשונה.

3. (א) בעל מוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —

(1) העתק מהתוספת הראשונה מודפס באותיות ברורות ;

(2) הודעה בנוסח שבתוספת השניה.

(ב) ראש המועצה רשאי לספק לכל מוסד טפסים של התוספות הראשונה והשניה, ומשטיפקם כאמור לא ישתמש בעל המוסד אלא בטפסים אלה.

4. ערר לפי סעיף 14 לחוק יוגש לוועדת הערר בכתב בהתאם לתקנות הרשומות המקומיות (היטל סעד ונופש) (סדרי הדיון בפני ועדת ערר), תש”ך—1960, לא יאוחר מהיום הארבעה עשר לאחר שנמסרה לעורך הודעה על אומדן ועדת השומה, על תביעת המועצה לתשלום ההיטל או על קביעת הדרגה למוסד או שינויה, הכל לפי הענין.

5. (א) מפקח רשאי, בכל עת, להיכנס לכל מוסד על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון, קבלה, פנקס או ספר חשבונות הנמצאים ברשותו של בעל המוסד, או של מי שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד, של קופאי או מלצר העובדים במוסד או של מקבל שירות במוסד, וכן לעשות כל מעשה אחר הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו.

(ב) בעל מוסד וכן אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד, וכן קופאי או מלצר העובדים במוסד, ימסור למפקח, לפי דרישתו, כל חשבון, קבלה, פנקס, ספר חשבונות או מסמך אחר שברשותו, או כל ידיעה הדרושה כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו ; כן חייב מקבל שירות למסור למפקח כל חשבון או קבלה שקיבל מבעל המוסד, וכן כל ידיעה הדרושה כאמור.

6. מי שעשה אחת מאלה, דינו — קנס 500 לירות :

(1) עבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה ;

(2) ערך חשבון כוזב או בלתי נכון למקבל שירותיו ;

⁸ ק”ת 974, השר, עמ’ 508.

- (3) מסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים או בלתי נכונים ;
 (4) הפריע למפקח או מנע בעדו מהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה.
 7. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למעלות-תרשיחא (היטל סעד ונופש)“, תשכ״ט—1969.”.

תוספת ראשונה

(סעיף 2)

שיעורי ההיטל

(1) במוסד שדרגתו 3 ומעלה	10% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות
(2) במוסד שהוא אולם משחקים	12% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות

תוספת שנייה

(סעיף 3)

הודעה על היטל סעד ונופש

בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי״ט—1959, מקבל שירות במוסד חייב לשלם לבעל המוסד, בשעת תשלום של תמורת השירות, סכום השווה להיטל שבעל המוסד חייב לגבות עקב השירות. לפי חוק עזר למעלות-תרשיחא (היטל סעד ונופש), תשכ״ט—1969, והוא על אף האמור בכל חוק הדין בפיקוח על המחירים.

נתאשר.	אלי בניטא
כ״ט באב תשכ״ט (13 באוגוסט 1969)	ראש המועצה המקומית מעלות-תרשיחא
(חמ 85843)	

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר למנשה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית מנשה חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר למנשה (מס עסקים מקומי), תשי"ז-1957³ (להלן — חוק העזר העיקרי) —

	(1) במקום הפריט „אוטובוסים, שירותים עירוניים או בין עירוניים — לפי מספר הישובים —	
400	עד 5	
800	עד 6	
1000	עד 11 ומעלה	
	יבוא: „אוטובוסים, שירותים עירוניים או בין עירוניים — לפי מספר הישובים —	
500	עד 5	
1000	עד 6	
1500	עד 11	
2000	עד 16 ומעלה	
	(2) במקום הפריט „מחצבה, מגרסת אבן, תעשיית חצץ או מפעל סיד, המעסיקים עובדים שכירים —	
125	עד 5	
300	עד 6	
750	עד 11 ומעלה	
	יבוא: „מחצבה, מגרסת אבן, תעשיית חצץ או מפעל סיד, המעסיקים עובדים שכירים —	
300	עד 5	
500	עד 6	
1000	עד 11 ומעלה	
	(3) לאחר הפריט „אספקת מים“ יבוא: „בית אריזה —	
300	לאבוקדו	
300	לבננות	
500	לנשירים	
300	לפרחים	

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
 2 ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115; ס"ח 485, תשכ"ג, עמ' 2.
 3 ק"ת 647, תשי"ז, עמ' 282; ק"ת 2018, תשכ"ז, עמ' 1868.

(4) לאחר הפריט "סוחר בהמות" יבוא:

עיבוד פרדסים — לפי השטח בדונמים של הפרד-

סים המעובדים —

100	מ"ע 50 עד 100
200	למעלה מ"ע 100 עד 200
300	למעלה מ"ע 200 עד 300
400	למעלה מ"ע 300 עד 400
500	למעלה מ"ע 400 עד 500
"1000	למעלה מ"ע 500

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום י"ג בניסן תשכ"ט (1 באפריל 1969).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום השיעור הראשון של המס לפי חוק עזר זה לשנת 1969/70 והוא ישולם תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1969/70 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר למגשה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ט—1969".

אברהם בראל

ראש המועצה האזורית מגשה

נתאשר.

ו' באלול תשכ"ט (20 באוגוסט 1969)
(חמ 83904)

חיים משה שפירא
שר הפנים

הודפס ע"י המדפיס הממשלתי, ירושלים

7 אגרות